

„HA TÁNCOLSZ, ÉLSZ, HA ÉLSZ, AKKOR TÁNCOLSZ”

A néphagyomány azt tartja, hogy a népművészet szülőről, nagyszülőről gyermeke, unokára öröklődik, de ma már nem ritkán arra is akad példa, hogy a gyermekek jelentik a mintát a szülők, nagyszülők számára.

◆ Százhalombatta, a hazai ipar fellegvárává duzzasztott település ma már arról is híres, hogy a Mezőföld világhírű művészeti bölcsője lett, ahol működik a Forrás Néptáncegyüttes, a SummerFest folklórfesztivál és a gyermekek Cseppforrás csoportja is. Ma már a Formás hagyományörző néptáncegyüttes is ennek a kultúrának a része, amelynek különlegessége, hogy a néptáncos gyerekek szüleiből verbuválódott

Körömi Katalin és Lajos másfél évtizede tagja a csoportnak. „Az indító rugó a nagylányunk volt, aki táncolt a Forrás Néptáncegyüttesben – mesélik – Akkor már létezett a Formás, és mi örömmel csatlakoztunk ehhez a nagy családhoz. Katalin Pestről költözött ide, népdalt énekelt már, de a táncsal nem foglalkozott. „Szeretjük a zenét, a táncot, büszkén viseljük a mezőföldi viseletet, hisz a Mezőföld csücskén élünk.”

Dobos Ágnes alapító tag szintén két fia révén került a néptánc sodrásába, akik a Formás néptáncegyüttesben táncoltak „1996-ban, az első találkozáson több mint ötvenen jöttünk össze a barátaink közül, csak néhányan táncoltak korábban, vegyes volt a korosztály és különböző a tánc tudásunk. Szerettünk volna közösségbe tartozni, megismerni a hagyományinkat és táncolni. Ma már igazi közösség vagyunk, odafigyelünk a másokra, együtt tanulunk, fejlődünk, örülünk, ünneplünk. A jókedv és az összetartozás sokszor átsegít a nehézségen, azon, hogy felnőtteként kell elsajátítanunk a tánc alapjait. Nem szégyen elkezdeni, és sok sikert átélünk már együtt.

A 20 évvel ezelőtt alakult vegyes korosztályú és tudású szülőkből és nagyszülőkből álló kezdő csoport a táncoktatónak és koreográfusoknak is kihívást jelentett. „Az ország

különböző pontjain alakultak hasonló régi táncosokból, de ez a helyzet egészen új volt – emlékszik vissza Kakukk Pál néptáncpedagógus, az együttes egykori művészeti vezetője –, a közösségalkotás volt az első mozzanat, hogy úgy összekovacsolódjanak, hogy el tudják fogadni egymás sutaságát akár az éneklésben, akár a táncban, ez majdnem egy évbe is beletellett. Kis tánc tudás és a nagy szeretet jellemezte a csoportot, és ehhez volt egyfajta színpadi természetességük. Emlékszem, kalocsaival kezdtük, aztán Szany község rábaközi táncát tanultuk meg. Ezt ma is nagyon szeretik.”

Jelenleg Heiger József és Jencsel Noémi tánctanárok a Formás vezetői, akik egy párt alkotnak az életben is. A kérdésre, hogy miben jelent újszerű feladatot a csapat oktatása, József azt mondja, elsősorban abban, hogy külön bemelegítés kell nekik, mert idősebbek. Emellett kicsit lassabban, de folyamatosan építik a repertoárt a fellépésekre.

Szalai Gáborné Márti szintén alapító tag, régebben maga is táncolt az együttesben, ma leginkább a csoport szervezésének sokféle munkáját végzi. „63-an indultunk, épp túl a gyereknevelés munkásabb fázisán, de a szüleinkkel még nem kellett sokat foglalkozni, 42–48 évesek voltunk. Az utóbbi öt évben sokat erősödött a közösség, olyan új emberek jöttek hozzánk, akik többnyire sokgyerekes szülők.” – meséli.

Zsuzsanna fiatal anyuka, aki a Forrásban kezdte gyerekként, abba kellett hagynia, de felnőtteként visszajött a Formásba. Féléves gyerekének már elkészült a paraszting és a bő gatya. Fialat anyukaként is jól érzi magát a csoportban, úgy látja, némelyik 70 éves táncársuk temperamentumát bármelyik huszonéves megirigyelhetné. ◆

A cikk a Magyar Katolikus Rádió Életre-Való c. műsorának július 31-én elhangzott adásából készült. Szerkesztő: Szentirmai Ágnes